

ler i Lovforslaget muligvis, naar Lovforslaget blev anvendt i Praksis, vilde trække sig til Rette, saa den Indvending kan man vel komme ud over.

Den anden Indvending, som særlig er gjort fra det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) og delvis er tiltraadt af det ærede 10de kongevalgte Medlem, angaar den Ændring, som jeg har ladet foretage i Lovforslagets § 4, gaaende ud paa, at det ene af Medlemmerne af Tilsynet skal være kommunevalgt. Jeg maa dertil sige, at det, at man ønsker at faa et Medlem fra Kommuneraadet ind i Tilsynet, er naturligvis først og fremmest baseret derpaa, som jeg ogsaa sagde i min Forelæggelsestale, at man kan vente, at der saa godt som altid for Købstadkirkerne, men ogsaa undertiden for Landsbykirkerne kan blive Tale om at paaligne Menigheden et Bidrag. Det er selvfølgelig Hovedsynspunktet, siger jeg, men ved Siden deraf er der en anden Betragtning, som man maa gøre gældende og ikke glemme, og det er — i hvert Fald gælder det for Flertallet af vore Kommuneraad paa Landet —, at der hos disse er meget stor Interesse for, hvorledes den Bygning, der ligger midt i Sognet, og hvor Befolkningens religiøse Interesse samler sig, vedligeholdes, hvad der gøres for dens Udseende og Udsmykning og lignende. Jeg tror, at man paa Grund af den almindelige religiøse Interesse, der findes i Befolkningen for denne Bygning ogsaa blandt dem, der maaske ikke særligt er optagne af det kirkelige Spørgsmaal, bør give Befolkningen en vis Indfyldelse paa, hvorledes denne Bygning vedligeholdes, hvorledes den kommer til at se ud og præsentere sig i det Samfund, hvori den ligger. Det er i hvert Fald en Sidebetragtning for mig til at tage denne Bestemmelse med i Lovforslaget om det kommunevalgte Medlem af Tilsynet. Nu anførte det ærede 10de kongevalgte Medlem, at dette særlig vilde have sine Vanskeligheder i Købstæderne, og det ærede Medlem fremførte en Del Beregninger fra forskellige Købstæder. Jeg maa sige, at man ogsaa godt kan tage enkelte Landsogne med. Det er jo ganske rigtigt, at den Afløsning, som nu finder Sted efter Tiendeloven, forudsætter, at de Summer, der bliver henlagt til Kirken, ogsaa skal være tilstrækkelige til dens Vedligeholdelse. I al Almindelighed vil det vel ogsaa være Tilfældet. Men for det første

maa man gøre opmærksom paa, at hele det Arbejde, der blev gjort ved denne Afløsning, i Begyndelsen i hvert Fald, var et helt nyt Arbejde, til Grundlag for hvilket der ikke forelaa tidligere Erfaringer, og at der rimeligvis, i hvert Fald i de første Aar, da disse Afløsninger foregik — jeg kan tale derom af Erfaring, da jeg selv var Formand for nogle af disse Afløsningskommissioner —, undertiden har været Afløsninger, som ikke har været saa fuldkomne, som de burde være, saa at der af og til — alt Arbejde er jo ufuldkomment og naturligvis ogsaa paa dette Omraade — kan være fremkommet Afløsninger, hvor den henlagte Kapital ikke vil være tilstrækkelig. Endvidere kan jo ogsaa en Kirke paa Grund af Ulykkestilfælde eller andre Forhold, som ikke har været forudsete, efter Afløsningen blive stillet saa slet, at det kan blive nødvendigt at skride til en Ligning. Og jeg mener, at det ikke er saa ganske umuligt, at noget saadant ogsaa kan ske paa Landet. Det synes jo ganske vist at kunne se lidt farligt ud for Købstæderne med denne Ligning, og der mente jo det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), at der netop var Anledning til at tage et kommunevalgt Medlem med. Den Indvending, som det ærede 10de kongevalgte Medlem havde her, angik den Procent, der er foreslaaet, nemlig $\frac{1}{10}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst. Jeg er ikke saa bange som det ærede Medlem for, at Kommunalraadene, hvis denne $\frac{1}{10}$ pCt. ikke er tilstrækkelig, ikke skulde ville gaa med til en tilstrækkelig stor Ligning. Ud fra den Betragtning, jeg gjorde gældende før om Kommunalraadene paa Landet, tror jeg ogsaa, jeg tør sige om Kommunalraadene i Byerne, at der ogsaa hos dem i Virkeligheden findes Interesse for Kirkebygningerne. Jeg tror f. Eks. ikke, at man behøver at være bange for, at Kommunalraadet i Aarhus lader Aarhus Domkirke fuldstændig forfalde, fordi der ikke er Midler til at vedligeholde den. Om den Procent, der er fastsat, just er den rigtige, tør jeg ikke paastaa, men jeg har bygget Lovforslaget dels paa, hvad der blev vedtaget i det kirkelige Udvalg, hvor man dog maa sige, at der sad en Del Sagkundskab, og hvor Sagen blev omhyggelig overvejet, dels paa de Forhandlinger, der førtes i det Udvalg, der i Fjor blev nedsat i det andet høje Ting. Jeg tør dog ikke benægte, at man bør foretrække den anden Procent, og jeg